

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА**

ВІЙСЬКОВИЙ ІНСТИТУТ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Заступник голови Приймальної комісії

проректор з наукової роботи

Київського національного університету

імені Тараса Шевченка

професор



Ганна ТОЛСТАНОВА

ПРОГРАМА

ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ ДО АД'ЮНКТУРИ

ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ С7 ЖУРНАЛІСТИКА

НА ЗДОБУТТЯ СТУПЕНЯ ДОКТОРА ФІЛОСОФІЇ

(третій (освітньо-науковий) рівень вищої освіти)

ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ С СОЦІАЛЬНІ НАУКИ, ЖУРНАЛІСТИКА ТА

ІНФОРМАЦІЯ

ОСВІТНЬО-НАУКОВА ПРОГРАМА "ЖУРНАЛІСТИКА"

КИЇВ – 2025

УХВАЛЕНО

Вченою радою Військового інституту

Протокол від 05.05 2025 № 11

Голова вченої ради Військового інституту

полковник

Борис ПОПКОВ



РОЗРОБНИКИ ПРОГРАМИ:

КАРНАУХ Сергій Васильович, тимчасово виконуючий обов'язки начальника кафедри військової журналістики військового факультету сил підтримки та забезпечення Військового інституту

ГРИДЧИНА Вікторія Віталіївна, кандидат наук із соціальних комунікацій, доцент, доцент кафедри військової журналістики військового факультету сил підтримки та забезпечення Військового інституту

(Обговорено на засіданні кафедри військової журналістики. Протокол від 05.05 2025 № 10)

ПОГОДЖЕНО:

Директор Навчально-наукового Інституту журналістики
кандидат політичних наук, доцент

Гарант освітньо-наукової програми
Професор, доктор філологічних наук

Юрій БОНДАР

Володимир РІЗУН

ПЕРЕДМОВА

Програма підготовки до вступу в ад'юнктуру на спеціальність С7 – "Журналістика" покликана забезпечити засвоєння специфіки функціонування інформаційно-медійних структур в системі соціальних комунікацій. Запропонована програма створена на основі досягнень розуміння розвитку соціально-комунікаційної культури суспільства взагалі та військової журналістики, зокрема, враховує зростаючий попит на відповідних фахівців у Збройних Силах України.

Програма для складання вступного іспиту до ад'юнктури на спеціальність С7 – "Журналістика" складена відповідно до програм підготовки фахівців за освітньо-кваліфікаційним рівнем "магістр" і відповідає вимогам якісної й ефективної підготовки та атестації науково-педагогічних працівників.

У програмі відображено основні вимоги до вступників до ад'юнктури на спеціальність С7 – "Журналістика" для написання дисертації на здобуття вченого ступеня доктора філософії, що закінчили вищі навчальні заклади IV рівня акредитації за освітньо-кваліфікаційним рівнем "магістр" і прослухали базові нормативні та спеціальні курси з журналістських дисциплін.

Основною вимогою до вступників до ад'юнктури є високий рівень методологічної, теоретичної та професійної підготовки, знання теорії та закономірностей розвитку комунікаційної системи суспільства, що й визначається вступним іспитом (співбесідою).

Головна мета вступного іспиту (співбесіди) – це перевірка знань, виявлення навичок і вмінь застосувати здобуті знання в науковому дослідженні.

Вступник на іспиті (співбесіди) повинен володіти знаннями щодо систему, форми, методи і технології організації роботи інформаційних структур в органах військового управління Збройних Сил України та в арміях провідних країн світу; сутність, зміст і основні тенденції розвитку інформаційно-комунікативних процесів в демократичному суспільстві та їх вплив на формування громадської думки щодо українського війська; теоретичні основи та форми і способи функціонування сучасної моделі інформаційного забезпечення діяльності Міністерства оборони та Збройних Сил України; особливості застосування інформаційно-медійних технологій у інформаційній підтримці управлінських рішень в умовах введення бойових дій військ (сил), гібридних і асиметричних війн з урахуванням досвіду антитерористичної операції; сутність, зміст, засоби, методи, основні теорії соціальних комунікацій; вимоги керівних документів, правове забезпечення діяльності військових, цивільних і іноземних журналістів в умовах бойового застосування Збройних

Сил, інших військових формувань України, їх готовності до виконання завдань за призначенням; порядок і особливості забезпечення роботи воєнних кореспондентів цивільних ЗМІ, які задіяні у висвітленні діяльності Збройних Сил, супроводжують

підрозділи під час бойових дій, миротворчих та інших військових і гуманітарних операцій.

Вступники подають реферат на кафедру до подачі документів для вступу до ад'юнктури.

Іспити відбуваються відповідно до затверджених програм вступних іспитів за білетами або у формі співбесіди. Для підготовки відповіді вступник використовує екзаменаційні листи, які після іспиту зберігаються в його особовій справі.

Стосовно кожного вступника заповнюється протокол іспиту, в який заносяться основні питання, що були в білеті, а також додаткові, які були задані в процесі іспиту з актуальних проблем обраної наукової спеціальності й теми реферату. У протоколі виставляються окремо оцінки відповідей на основні питання білета та загальна оцінка знань вступника.

Розділ 1. Інформаційне право: інформаційна безпека в Україні

Поняття та ознаки інформації. Інформація, як об'єкт правового регулювання. Інформаційне право, як комплексна галузь права України, його предмет та методи регулювання. Місце інформаційного права України в системі права України. Система інформаційного права України та проблеми її удосконалення. Інформаційні правовідносини, як предметна основа інформаційного права України, їх поняття, структура та види.

Поняття, класифікація та структура правових режимів інформації. Правовий режим публічної інформації та особливості доступу до неї. Правовий режим масової інформації та особливості її обігу за законодавством України. Інститут державної таємниці в системі інформаційного права та особливості її правового режиму. Правовий режим службової таємниці та особливості його правового забезпечення. Інститут персональних даних в системі правового статусу особи. Банківська та комерційна таємниця в системі інформації з обмеженим доступом.

Інформаційна діяльність, як основа інформаційних правовідносин, її ознаки та види. Проблеми міжгалузевого регулювання інформаційної діяльності за законодавством України та зарубіжних країн. Інформаційна продукція та інформаційні послуги, як об'єкти інформаційної діяльності, їх види та особливості обігу за законодавством України. Державне регулювання інформаційної діяльності та основні проблеми його удосконалення в умовах євроінтеграції України. Діяльність у сфері інформатизації суб'єктів владних повноважень: види, умови та проблеми здійснення. Поняття види та особливості здійснення діяльності у сфері надання інформаційно-телекомунікаційних послуг, вимоги, що пред'являються законом до такої діяльності. Поняття та особливості здійснення діяльності в медіа-сфері. Принципи та засоби правового забезпечення інформаційної безпеки у сфері

інформаційної діяльності. Види та структура інформаційної безпеки за законодавством України.

Основні принципи державної політики інформаційної безпеки. Джерела інформаційних загроз безпеці держави. Інформаційна уразливість держави. Проблема початку інформаційної війни. Типова стратегія інформаційної війни. Наслідки інформаційної війни. Визначення понять комунікації та інформаційної роботи. Пріоритетні завдання державної інформаційної політики в безпековому секторі. Основні напрями та шляхи реалізації державної інформаційної політики в оборонному секторі.

Управлінські аспекти реалізації принципів інформаційної політики в безпековому секторі. Підготовка фахівців з питань комунікаційно-контентної безпеки. Місце та роль інформаційно-медійної складової Міністерства оборони України в загальнодержавному інформаційному полі.

Визначення та зміст принципів інформаційної роботи у ЗС. Комунікаційно-контентна складова діяльності інформаційно-медійних структур Міністерства оборони України.

Воєнна доктрина України, затверджена Указом Президента України від 24 вересня 2015 року № 555/2015 Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 2 вересня 2015 року "Про нову редакцію Воєнної доктрини України".

Стратегічний оборонний бюлетень України, введений у дію Указом Президента України від 6 червня 2016 року № 240/2016 "Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 20 травня 2016 року "Про Стратегічний оборонний бюлетень України"

Концепція розвитку сектору безпеки і оборони України, введена у дію Указом Президента України від 14 березня 2016 року № 92/2016 "Про рішення Ради національної безпеки і оборони України" від 4 березня 2016 року "Про Концепцію розвитку сектору безпеки і оборони України".

Доктрина інформаційної безпеки України, введена у дію Указом Президента України від 25 лютого 2017 року № 47/2017 "Про рішення Ради національної безпеки і оборони України" від 29 грудня 2016 року "Про Доктрину інформаційної безпеки України".

Концепція стратегічних комунікацій Міністерства оборони України та Збройних сил України, затвердженої Наказом Міністерства оборони України від 22 листопада 2017 року № 612.

Інструкція з реалізації стратегічних комунікацій у Збройних Сил України, затвердженої наказом Генерального штабу Збройних Сил України від 07.10 2016 № 374.

Розділ 2. Основні положення теорії журналістики

Зміст поняття "журналістика". Журналістика як сфера соціальної практики. Журналістика та суспільно-політичне життя. Журналістська діяльність і творчість. Структура науки про журналістику. Теорія, історія, соціологія. Журналістика як предмет теоретичних знань. Журналістика і практика діяльності ЗМІ. Теорія як узагальнення практики. Значення теорії для вдосконалення практичної діяльності. Структура теорії журналістики.

Взаємовідносини суспільства і соціальної інформації на сучасному етапі. Структура інформаційної діяльності. Поняття інформації. Критерії цінності інформації. Структура соціальної інформації. Правила передачі журналістської інформації (за швейцарським професором Роджером Блюмом). Журналістика в системі соціальних інститутів суспільства. ЗМІ в соціальній орієнтації має і соціальному управлінні. Специфіка, масштаби, обмеження, форми реалізації "владних повноважень" різних ЗМІ у громадянському і тоталітарному суспільстві. Трансформація (реальна і очікувана) масово-інформаційної сфери.

Визначення поняття "інформація". Його багатозначність, використання в журналістиці та інших наукових сферах. Структура інформаційної діяльності. Види передачі інформації в журналістиці. Структура соціальної інформації. Специфіка масової інформації. Утворення системи комунікацій та єдиного глобального інформаційного простору. Взаємодія політики, преси та влади. Особливості структури журналістської інформації.

Національні й міжнаціональні школи журналістики. Національно-державні особливості й формування різних систем поширення масової інформації. Формування регіональних і міжнародних систем масової інформації.

Історичні типи журналістики. Сучасні теорії преси. Визначення чотирьох тенденцій сучасних ЗМІ (за Р. Блюмом).

Поняття "свобода преси" і "четверта влада" як відображення специфічного становища журналістики в суспільстві. Свобода преси в контексті Конституції України та Закону України "Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні". "Хартія свободи слова в Україні".

Свобода преси та журналістської діяльності.

Конституційно-юридичні форми фіксації, економічні умови реалізації свободи журналістики.

Розділ 3. Психологічна особливість діяльності військового журналіста

Психологічна компонента в сучасній масовій комунікації, створення медіа реальності. Психологія журналістики та її завдання. Соціально-психологічний аспект функціонування ЗМІ.

Психологічний компонент основних функцій військових ЗМІ. Особистісні та суспільні цінності у військовій журналістиці. Особливості участі військових ЗМІ у задоволенні потреб аудиторії. Модель світу військової журналістики.

Проблеми формування медіа реальності. Критерії оцінки моделі світу. Основні параметри прийому інформації. Психологічна інформаційна безпека і сучасна військова журналістика. Поняття професійних фільтрів в журналістиці. Основні ознаки важливості події.

Психологія особистості військового журналіста.

Особливості та типології особистості військового журналіста. Особистість в процесі журналістської діяльності. Типології особистості в аспекті журналістській діяльності. Посадова сфера особи журналіста. Процес формування ідентичності і медіа сфера. Професійна позиція в структурі особистості журналіста. Професійний обов'язок журналіста. Створення професійного образу військового журналіста.

Поняття професійного іміджу військового журналіста. Визначення і базовий "набір" іміджу. Компоненти іміджу. Імідж у повсякденній роботі військового журналіста. Психологія журналістської творчості в умовах військової діяльності, під час ведення бойових дій військами (силами), в умовах гібридних і асиметричних воєн з урахуванням досвіду застосування Збройних Сил України в антитерористичній операції. Елементи творчого мислення військового кореспондента.

Теорії творчості. Психологічна складова журналістського творчого процесу в умовах введення бойових дій військ (сил), асиметричних війн з урахуванням досвіду урахуванням досвіду застосування Збройних Сил України в антитерористичній операції. Творчий стиль мислення. Етапи творчого процесу. Роль уяви в журналістській творчості. Механізми уяви. Функції уяви в журналістській творчості. Види уяви. Методи активізації творчого процесу. Техніка стимулювання творчих здібностей.

Психологія журналістської творчості в умовах військової діяльності, під час ведення бойових дій військами (силами), в умовах гібридних і асиметричних воєн з урахуванням досвіду ООС в східних областях України. Елементи творчого мислення військового кореспондента. Теорії творчості. Психологічна складова журналістського творчого процесу в умовах введення бойових дій військ (сил), гібридних і асиметричних війн з урахуванням досвіду урахуванням досвіду застосування Збройних Сил України в антитерористичній операції. Творчий стиль мислення. Етапи творчого процесу. Роль уяви в журналістській творчості. Механізми уяви. Функції уяви в журналістській творчості. Види уяви. Методи активізації творчого процесу. Техніка стимулювання творчих здібностей.

Психологічні основи журналістського спілкування. Види спілкування в журналістиці. Основні стилі спілкування в журналістиці. Джерело інформації та

журналіст. Правила пілотної зустрічі. Види інтерв'ю і форми питань. Журналіст в редакційному колективі: психологічні складності спілкування. Конфлікти по вертикалі. Інноваційні конфлікти.

Кар'єра військового журналіста і психологія його роботи. Кар'єрні сходи у військовій журналістиці. Варіанти кар'єрного зростання. Орієнтири кар'єрного зростання. Залежність журналістської спеціалізації від темпераменту. Головне правило спілкування. Види кар'єри журналіста. Адміністративні шаблі або внутрішньо - професійні рівні. Адміністративні шаблі або внутрішньо-професійні рівні. Різновиди працівників та залежність від кар'єрних устремлінь. Яскраві та емоційні люди. Радість та псевдо радість.

Військовий журналіст в екстремальних умовах, в умовах бойових дій військ (сил), асиметричних війн з урахуванням досвіду застосування Збройних Сил України в антитерористичній операції. Готовність до ризику. Стрес та вміння його перебороти. Свідомість та обережність в користуванні власними емоціями. Виваженість та відповідальність за кожне слово. Хвороба "гарячої точки".

Особливості організації взаємодії сил та засобів оборонного відомства щодо оперативного та об'єктивного інформування суспільства. Зміст завдань та розподіл функцій структурних підрозділів Міністерства оборони та Збройних Сил України в процесі військово-цивільних відносин.

Адекватне і оперативне реагування на нові виклики системі інформаційної роботи в оборонній сфері. Проблемні питання реалізації державної інформаційної політики в оборонному секторі. Процес трансформації інформаційної роботи та пристосування до спектру завдань, що змінюються в сучасних умовах функціонування сектору оборони держави.

Зміст та алгоритм інформаційної роботи. Нові виклики системі інформаційної роботи в оборонній сфері в умовах гібридно-месіанської агресії. Потенційні можливості розгортання та повномасштабного застосування інформаційно-медійних структур Міністерства оборони, організація взаємодії з іншими центральними та місцевими органами влади та громадськими організаціями в умовах проведення антитерористичної операції.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Досенко А., Погребняк І. Інтернет-журналістика: комунікативні маркери: навчально-методичний посібник – К.: Центр учбової літератури, 2020. – 184 с.
2. Маєр К. Журналістика: підручник / за загал. ред. В. Іванова. – К.: Академія української преси, Центр вільної преси, 2022. – 300 с.
3. Мой Д., Ордольфф М. Телевізійна журналістика: Практична журналістика, том 62 / за загал. ред. В. Іванова – Київ: Академія української преси, Центр вільної преси, 2019. – 234 с.
4. Рендол Д. Універсальний журналіст : <https://www.4read.org/318-devd>
5. Сінгер П. Війна лайків. Зброя в руках соціальних мереж - : Клуб сімейного дозвілля, - 2019. – 320 с.
6. Сташен Б. Мобільна журналістика: практичний посібник / за загал. ред. В. Іванова. – К.: Центр вільної преси, 2021. – 258 с.
7. Чекмишев О. Основи журналістики – К.: ВЦ «Академія», 2021. – 168 с.
8. Борг Д. Мистецтво говорити. Таємниці ефективного спілкування. – Харків: Вид-во «Ранок»: Фабула, 2022. – 304 с.
9. Ільяхов М., Саричева Л. Пиши-скорочуй. Як створювати сильний текст. – Київ: Форс Україна, 2022. – 440 с.
10. Міністерство оборони України. URL: <https://www.mil.gov.ua/>
11. Інститут масової інформації. URL: <https://imi.org.ua/>
12. Детектор Медіа. URL: <https://detector.media/>
13. Сучасні комунікаційно-контентні процеси в безпековій сфері: навчальний посібник / Клубань О. М., Курбан О. В., Любовець Г. В., Король В. Г., Савчук Р. П. – Київ : ВІКНУ, 2016 – 170 с.
14. Клубань О. М. Менеджмент і маркетинг військових ЗМІ: Курс лекцій – К.: ВІКНУ ім. Тараса Шевченка, 2018. – 165 с.
15. Воєнно-історичний опис російсько-української війни (лютий-березень 2022 року). – МОУ, ГШ ЗСУ – 114 с;
16. Закон України «Про медіа» від 13 грудня 2022 року;
17. Наказ Головнокомандувача Збройних Сил України від № 73 від 03.03.2022 р. “Про організацію взаємодії між Збройними Силами України, іншими складовими сил оборони та представниками засобів масової інформації на час дії правового режиму воєнного стану” (Із змінами, внесеними згідно з Наказом №196 від 12.07.2022; №266 від 03.10.2022);
18. Збірник законодавчих, нормативно-правових та інших актів щодо зв'язків з громадськістю у Збройних Силах України. – К.: 2020 р. УЗГ ЗС України;
19. Павліченко Ю. В. Військова журналістика в Україні: сучасний стан та перспективи розвитку // Магістерська робота. Національний авіаційний університет, 2022. URL: https://er.nau.edu.ua/bitstream/NAU/56965/1/Магістерська_Павліченко%20Ю.В.pdf
20. International Federation of Journalists. Безпека журналістів: Посібник з безпеки для журналістів, які працюють у небезпечних зонах. URL: <https://www.ifj.org/safety>.
21. Пашков А. В. Основи теорії журналістики: військовий аспект. Київ: Видавництво Київського національного університету імені Тараса Шевченка, 2021. 220 с.
22. Knightley P. The First Casualty: The War Correspondent as Hero and Myth-Maker from the Crimea to Iraq. Baltimore: Johns Hopkins University Press, 2004. 608 p.

23. Школа воєнної журналістики: практичний посібник. Центр стратегічних комунікацій, 2022. URL: <https://spravdi.gov.ua>
24. Глобальні медіа: роль кореспондентів у військових конфліктах // European Journalism Observatory. URL: <https://en.ejo.ch>
25. Закон України “Про медіа” від 13.12.2022 № 2849-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2849-20>.
26. Положення про роботу журналістів в умовах воєнного стану (2023). Центр демократії та верховенства права. URL: <https://cedem.org.ua/library/>
27. Літвінов О. Основи медіавиробництва: навчальний посібник. Київ: Либідь, 2021.
28. Овчаренко О. Медіаменеджмент і маркетинг: підручник. Харків: Фоліо, 2022. 280 с.
29. Мартинюк А. Військова журналістика: посібник. Львів: Папуга, 2023
30. Череповська Л. Медіаторчість в умовах конфлікту. Одеса: ОНУ, 2022. 190 с.
31. Thompson P. Media Production: A Practical Guide to Creating Content. London: Routledge, 2020. 354 p.
32. Edger K. Ethical Challenges in War Reporting. Cambridge: Cambridge University Press, 2022. 312 p.
33. Berger J. Visual Storytelling for Journalists. Chicago: University of Chicago Press, 2023. 275 p.
34. Williams D. The Influence of Social Media on Military Journalism // Journal of Media Studies. 2023. Vol. 58. № 4. P. 123–140.
35. International Federation of Journalists. URL: <https://www.ifj.org>
36. Комунікаційна стратегія Збройних Сил України 2023. Затверджена Головнокомандувачем Збройних Сил України 22 лютого 2023 року;
37. Наказ Головнокомандувача Збройних Сил України № 73 від 03.03.2022 «Про організацію взаємодії між Збройними Силами України, іншими складовими сил оборони та представниками засобів масової інформації на час дії правового режиму воєнного стану» (із змінами).
38. Методичний посібник з організації військових зв'язків з громадськістю -К.:ГШ ЗСУ, 2021 – 352 с;
39. Збірник законодавчих, нормативно-правових та інших актів щодо зв'язків з громадськістю у Збройних Силах України. Затверджений Головнокомандувачем Збройних Сил України 02.12.2020;
40. Путівник юридичних порад для журналістів: як працювати під час війни в Україні, 2024.
41. Методичний посібник із цифрової безпеки для організацій громадянського суспільства, активістів, волонтерів, 2023.
42. Public Affairs Handbook, 2020.
43. Рекомендації щодо комунікації з медіа та громадськістю з питань застосування міжнародного гуманітарного права, 2024.
44. Allied Joint Publication-10.3 “Allied Joint Doctrine for Public Affairs”, 2024.
45. Методичні рекомендації щодо підготовки медіаматеріалів (сюжетів) про діяльність Збройних Сил України, 2023.

Перелік питань, які виносяться на вступний іспит зі спеціальності

С7 “Журналістика”

1. Специфіка та способи створення мультимедійного контенту у відео та аудіо форматі.
2. Нормативні документи в сфері діяльності військових медіа.
3. Жанрова специфіка контенту інформаційно-медійних структур МОУ.
4. Інструментарій ПР: робота з медіа, вербальна та невербальна комунікації, стереотипи і міфи, промови.
5. Сучасні інформаційні продукти: форми, тренди, специфіка.
6. Організація зв'язків з громадськістю в ЗС України.
7. Порядок взаємодії і роботи військових журналістів в умовах правового режиму воєнного стану.
8. Органи військового управління в сфері військових медіа.
9. Кросмедійна спрямованість сучасних військових медіа.
10. Загальні положення про НАТО та зв'язки з громадськістю у військовій структурі НАТО.
11. Сучасний контент військових медіа. Трансформаційні процеси у військових медіа.
12. Система стратегічних комунікацій в ЗС України
13. Оцінювання результативності зв'язків з громадськістю у військових частинах (підрозділах).
14. Функції і завдання інформаційно-медійних структур МОУ.
15. Планування інформаційних кампаній за стандартами НАТО.
16. Структури редакції військових ЗМІ та способи їх розміщення. Редактор відділу та його функції.
17. Визначення лідерів думок. Дослідження аудиторії.
18. Зміст та алгоритм інформаційної роботи.
19. Класична жанрологія у військових медіа.
20. Конвергентність контенту військових медіа.
21. Інформаційна складова воєнної безпеки України.
22. Військова журналістика в контексті журналістикознавства і теорій масової комунікації.
23. Інформаційна уразливість ЗСУ.
24. Аудіовізуальний контент інформаційно-медійних структур МОУ про російсько-українську війну.
25. Мета, цілі та завдання інформаційної діяльності Міністерства оборони України.
26. Поняття про комунікацію, соціальну комунікацію, масову комунікацію.
27. Соціальнокомунікаційна діяльність: структура, предмет, організація. Професіоналізація кадрів у системі соціальних комунікацій.
28. Поняття про соціальні інститути, соціально-комунікаційні форми організації людської діяльності.
29. Інституціалізація в соціальнокомунікаційній сфері. Соціальнокомунікаційна культура суспільства.
30. Основні концепції та моделі соціальнокомунікаційного знання: культурологічна, структурно-функціональна, інформаційна, масмедійна, соціально-детермінічна.
31. Загальне поняття соціальної комунікації як сукупності процесів і структур обігу інформації та знань у суспільстві, що забезпечують його існування й розвиток.

32. Становлення теорії соціальних комунікацій. Комунікаційна природа соціальної реальності.
33. Природа соціальної комунікації. Умови ефективної комунікації, предмет спілкування, мета спілкування, результативність комунікації.
34. Глобалізаційні процеси в соціальній комунікації. Закономірності розвитку соціальної комунікації в сучасних умовах.
35. Механізм комунікаційних зв'язків, взаємодії в різних комунікаційних системах, структурах, процесах.
36. Структурно-організаційні та функціонально-змістові характеристики комунікаційних систем, основні етапи еволюції соціальних комунікацій.
37. Форми комунікації в історичні періоди розвитку людського суспільства.
38. Поняття соціальнокомунікаційного підходу в дослідженнях соціальних комунікацій.
39. Основні принципи та методологія дослідження соціальних комунікацій.
40. Попередня обробка результатів спостережень і опитувань у дослідженнях соціальної комунікації.
41. Експеримент у дослідженнях соціальної комунікації.
42. Методи аналізу документів у дослідженнях соціальної комунікації.
43. Методологія функціонування документально-інформаційних структур в системі соціальних комунікацій.
44. Описові методи у дослідженнях соціальної комунікації.
45. Опитування у дослідженнях соціальної комунікації.
46. Спостереження у дослідженнях соціальної комунікації.
47. Поняття інформації, види інформації. Поняття про інформаційно-комунікаційний простір.
48. Інформаційні потреби суспільства. Поняття інформаційних потреб.
49. Проблеми становлення інформаційного суспільства. Інформація як товар. Цінність інформації як абсолютна і відносна категорії.
50. Кодекси працівників ЗМК розвинутих країн світу й етичні засади діяльності українських журналістів.
51. Правове регулювання стосунків між видавцями та авторами.
52. Видавнича справа як сфера суспільних відносин. Видавнича справа в системі соціальних комунікацій.
53. Редагування як галузь науки і як спеціальність.
54. Редакторський аналіз тексту. Структура редакторського аналізу за одиницями тексту та за цілями аналітичний дій. Загальна схема редакторського аналізу та редагування.
55. Сутність та складові різних етапів редагування: підготовчого, редакційного, виробничого, маркетингового.
56. Моделі PR комунікації. Роль PR в сучасних соціальних комунікаціях.
57. Реклама і суспільство. Суспільна місія реклами.
58. Реклама у системі маркетингу та маркетингових комунікацій.
59. Ситуації позиціонування іміджу. Вимоги PR до розробки, проєктування та впровадження іміджу.
60. Основні етапи становлення і розвитку української журналістики.
61. Журналістська діяльність, майстерність і творчість. Етика і естетика творчості.

62. Виразально-зображальні засоби радіожурналістики. Мовленнєва культура журналіста, особливості її втілення на радіо.
63. Новітні явища у світі телебачення. Жанри тележурналістики.
64. Створення телебачення в Україні, його сучасний стан і тенденції розвитку.
65. Друковані медіа як соціальний інститут, як система ЗМК, як підсистема журналістики країни.
66. Принципи побудови журналістського твору. Аргументація у постановці проблеми та у її вирішенні.

МЕТОДИКА ОЦІНКИ ЗНАНЬ НА ВСТУПНОМУ ВИПРОБУВАННІ ДО АД'ЮНКТУРИ

1. Загальні положення

1.1. Результати випробування оцінюються в балах за шкалою 100–200 балів.

Бал за шкалою Університету (100-бальна шкала)	Бал за шкалою 100-200
90-100	180-200
75-89	140-179
60-74	100-139
0-59	0-99

Таблиця переведення балів вступного іспиту зі спеціальності до шкали 100-200 балів

1.2. Підсумкова оцінка за вступне випробування до ад'юнктури зі спеціальності формується шляхом додавання оцінок (кількості балів) за відповіді вступника на три питання, що містяться у білеті іспиту та оцінки (кількість балів) за дослідницьку пропозицію.

1.3. Максимальне значення оцінки випробування зі спеціальності – 200 балів, у тому числі:

- 40 балів – за відповідь на перше питання;
- 40 – за відповідь на друге питання;
- 40 – за відповідь на третє питання;
- 80 балів – захист дослідницької пропозиції.

1.4. У разі отримання вступником підсумкової оцінки за вступне випробування до ад'юнктури зі спеціальності у межах 0-59 балів за шкалою університету (0-99 балів за шкалою 100-200) комісією ухвалюється рішення про негативну оцінку («незадовільно») за вступне випробування.

2. Методичні рекомендації з організації вступних випробувань

2.1. Вступні випробування проводяться усно.

2.2. Вступник готує відповіді тільки за питаннями отриманого білета. Повторне отримання білета не допускається. Відповіді не за питаннями білета – не оцінюються.

2.3. Вступник на всіх отриманих листах усної відповіді вказує: військове звання, прізвище, ім'я та по батькові, номер білета, питання, визначені в білеті, ставить особистий підпис.

2.4. Результати оцінювання відповідей на питання отриманого білета та додаткові питання вносяться до протоколу. Листи усної відповіді та протоколи зберігаються в навчальних справах абітурієнтів.

3. Критерії оцінки здібностей та підготовленості вступників

3.1. Критерії оцінювання відповіді на питання, що міститься у білеті іспиту:

36-40 балів – продемонстровано повний, розгорнутий, вичерпний виклад змісту питання білету; творчі здібності розуміння, викладу проблеми; наведено повний перелік необхідних для розкриття змісту питання категорій; показано вміння користуватися методами історико-філософського дослідження; характеризувати їхні риси, форми виявлення, особливості; наявне висловлення та аргументування власного ставлення до альтернативних поглядів на дане питання; знання теоретичних питань відповідно до основної та додаткової літератури.

28-35 балів – не виконано хоча б одна з вимог для отримання найвищого балу (36-40); чи допущені помилки під час наведення аргументації, посилення на літературу, інші дані, теоретичні концепції, що впливає на логіку висновків під час відповіді на питання.

20-27 балів – не виконано три вимоги для отримання найвищого балу (36-40); зміст відповіді, аргументи, висновки відповіді не є правильними чи загальноновизнаними за відсутності у відповіді доказів і раціональних аргументів на їх користь.

1-19 балів – не виконано три чи більше вимог для отримання найвищого балу (36-40) та допущені дві чи більше значних помилок, зроблені під час відповіді висновки не є правильними чи загальноновизнаними, а у відповіді студента доказів і раціональних аргументів на їх користь немає, зміст відповіді дає підстави стверджувати, що особа, яка складає іспит, неправильно зрозуміла зміст питання чи не знає правильної відповіді і тому не відповіла на нього по суті, допустивши грубі помилки у змісті відповіді або давши відповідь не на поставлене в білеті питання.

0 балів – вступник не надав відповідь на поставлене питання.

3.2. Критерії оцінювання дослідницької пропозиції:

60-80 балів – заявлена вступником наукова проблема та її аспекти, що їх пропонується дослідити, є новими та актуальними, представлено ґрунтовний огляд досліджень, системний аналіз ідей, пов'язаних із заявленою проблемою; автор демонструє спроможність формулювати власні аргументовані гіпотези, визначати перспективність теми, а також робити на підставі цього аналізу власні висновки. Текст дослідницької пропозиції містить усі необхідні компоненти, змістові частини представлені в логічній послідовності, положення не повторюються і не суперечать одне одному. Висловлювання автора підкріплені фактичним матеріалом.

20-59 балів – пропонована у дослідженні проблема не є новою, але вступник представив нові її аспекти або запропонував нові методи дослідження, які раніше для її вивчення не використовувалися, показав особливості свого дослідження. Аргументування сформульованої проблеми та огляд літератури з її дослідження є

послідовним переліком праць із заявленої проблеми з поодинокими коментарями автора. Структура тексту дослідницької пропозиції логічна, або може не вистачати 1-2 компонентів структури дослідницької пропозиції, також наявні 1-2 випадки логічної незв'язності викладу чи необґрунтованої повторюваності окремих тез. Є фактологічні помилки.

1-19 балів – заявлена проблема, її аспекти, що пропонується дослідити, методи, за допомогою яких заплановано її вирішувати, не є новими. Аргументування вибору не наведено. Огляд літератури є механічним переліком імен та праць дослідників, які стосуються заявленої проблеми. Зміст тексту викладено безсистемно, не всі необхідні компоненти структури дослідницької пропозиції представлено, окремі змістові частини тексту повторюються або ж суперечать одна одній.

0 балів – дослідницька пропозиція не містить наукових тверджень, положень та ідей, дослідницька пропозиція виконана із порушенням норм академічної доброчесності.